

ere anvendte, eller at gjøre Kirkens Bygning kostbarere med Hensyn til det endelige Resultat. Naar vi nu under nærværende Omstændigheder med Anbefaling henwise Andragender af denne Art til Ministeriet, hvad vil saa Ministeriet have at gjøre? Det vil have at undersøge, paa hvilken Maade saavel Menighedsforholdet til de kjøbenhavnske kommunale Forhold kan sættes til denne Sag, som paa hvilke Maader man i Mellemtiden, indtil dette er ordnet, kan træde imellem og tilhjælp, saaledes at Bygningsarbeidet fortsættes; Ministeriet vil have at tage Hensyn til, om de Planer, hvorefter der bygges, ere saaledes, at de, der nu bestyre Bygningen, kunne komme ud deraf, eller om det er utilstrækkelige Midler, der i saa Henseende staae til deres Raadighed, kort sagt, om Ministeriet vil bringe Sagen i en saadan Stilling, at den kan gaae, og at den i Tidens Længde, efter nogle Mars Forløb, bringes hen paa et ordnet og i Genhold til vore almindelige Forhold rigtigt og forstandigt finansstelt Gebeet. Naar det ærede Medlem favner Planer, Overtigt over Bygningen etc., vil jeg sige, at det glæder mig, at vi ikke ere blevne indblandede i denne Sag paa nogen anden Maade end den, i hvilken vi her ere ved Forslaget, og som gaaer ud paa, at Ministeriet sættes istand til ved administrative Midler at afhjælpe de Savn, som her finde Sted, fortrøstende sig til, at, naar det anvender dem indenfor de Grændser, der her omtrentlig ere angivne, vil der fra Rigsdagens Side ikke senere kunne møde nogen Vanskelighed. Man maa vel lægge Mærke til, at

selv en Bygning af en saadan Bessaffenhed til en vis Grad dog har en Værdi, som kan give Sikkerhed, selv medens den er under Bygning, og at den Menighed, der skal samles derom, ved Ministeriets Mellemkomst, efter Kongens allerhøieste Bestemmelse, vil kunne blive istand til at tilsvare idetmindste Renten af den Sum, som er indsat deri, og endogsaa tilbagebetale Capitalen. — Hvad endelig Kjøbenhavns Communes Mellemkomst angaaer, vil det jo kunne bringes under nærmere Betragtning, om man ved frivillig Tiltræden af Communen kan bringe den til at oprette, hvad den maaskee har forsømt, og, dersom den ikke vil det, vil Ministeriet være istand til her at indbringe et Lovforslag, som kan paalægge den at udrede det Behørigte. Det forekommer mig derfor, at den Genstillingsform, der er kommen fra Udvalgets Fleertal, maatte tilfredsstille selve det ærede Medlem, idet den ikke gaaer videre, end hvad der under de nærværende Omstændigheder synes at være det Simpleste og Rigtigste.

R e t t e l s e .

- Nr. 203, Sp. 3213, Lin. 5 f. n.: istedetfor „Punctummer“ skal læses: „Puncter“
 Sp. 3214, Lin. 5 f. o.: istedetfor „Punctum“ skal læses: „Punct“